

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر:۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها:۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن:۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شترت روزنامه

سه‌شنبه ۲۰ آبان ۱۴۰۴ • ۲۰ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ • ۱۱ نوامبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۵۲ • ۱۲ صفحه • اذان ظهرتهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۱۹ • اذان صبح فردا ۵:۱۱ • طلوع آفتاب ۶:۳۷

همایش باشکوه خودروهای کلاسیک با حضور جمعی از مالکان و علاقه‌مندان و گردشگران در شهر همدان برگزار شد. در این رویداد، ده‌ها خودروی تاریخی از دوره‌های مختلف صنعت خودروسازی به نمایش درآمدند و فضای شهر را با رنگ و بوی نوستالژیک آراستند. هدف از برگزاری این همایش، پاسداشت میراث خودرویی، ترویج فرهنگ نگهداری از وسایل نقلیه کلاسیک و ایجاد بستری برای تعامل میان علاقه‌مندان این حوزه عنوان شد. عکس: مریم رحمانی، ایستا

instagram:sharghdaily1
twitter:sharghdaily
youtube:sharghdaily
Telegram:SharghDaily
aparat:tasvirshargh
www.sharghdaily.com

تحلیل‌خوانی

توانمندسازی به‌جای مستمری‌گیری

سعیدخادمی*

در جامعه‌ای که عدالت اجتماعی را زیربنای توسعه می‌داند، توانمندسازی نه یک شعار، بلکه ضرورتی راهبردی است. سازمان بهزیستی کشور، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای سیاست‌گذار در حوزه سلامت اجتماعی، اخیراً با چرخش از سیاست‌های اعانه‌محور به سمت سیاست‌های فرصت‌آفرین و توانمندسازانه، گام بلندی در مسیر تحقق رفاه پایدار و استقلال اقتصادی جامعه هدف خود برداشته است. بیش از هشت میلیون جامعه هدف این سازمان هستند و بالغ بر یک‌میلیون و ۶۰۰ هزار نفر از خدمات مستقیم سازمان بهزیستی بهره‌مند می‌شوند. البته دایره خدمت‌رسانی این سازمان محدود به جامعه هدف نیست؛ خدماتی همچون اورژانس اجتماعی (۱۳۳)، مشاوره رایگان (۱۴۸۰)، برنامه‌های پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و غربالگری‌های ژنتیک، بیپایی و شنوایی تقریباً همه مردم را پوشش می‌دهد. رویکرد جدید بهزیستی، بر پایه توانمندسازی و فرصت‌آفرینی به‌جای مستمری‌محوری، به دنبال آن است که وابستگی را به خودباروری تبدیل کند تا جامعه هدف نه‌تنها دریافت‌کننده خدمت، بلکه تولیدکننده، کارآفرین و مشارکت‌کننده فعال در اقتصاد و اجتماع باشد. توانمندسازی یعنی ایجاد شرایطی که هر فرد، صرف‌نظر از محدودیت‌ها یا موقعیت اجتماعی خود، بتواند زندگی شایسته‌ای بر پایه مهارت، آموزش و مشارکت بسازد. این نگاه، همان‌گونه که پیامبر خدا صلی‌الله علیه و آله فرمودند: «بهترین مردم، کسی است که مردم از او بهره‌مند شوند» و نلسون ماندلا تأکید می‌کند: «آموزش قوی‌ترین سلاحی است که می‌توان با آن جهان را تغییر داد»، بر نامه‌های توانمندسازی افراد دارای معلولیت شامل شناسایی استعدادها، حمایت از اشتغال پایدار، مناسب‌سازی فضاهای شهری و تقویت حضور اجتماعی و ورزشی آنان است. رویکردی که به «معلولیت» نه به‌عنوان ناتوانی، بلکه به‌عنوان شکلی از تنوع انسانی نگاه می‌کند. آموزش مهارت‌محور، پرورش اجتماعی و حمایت روانی، کودکان بی سرپرست و بدسرپرست، مسیر این کودکان را از آسیب‌پذیری به مشارکت فعال در جامعه تغییر می‌دهد. آینده‌سازی برای آنان، آینده‌سازی برای کشور است. درباره زنان سرپرست خانوار و زنان بدسرپرست، آموزش مهارت، اشتغال‌زایی، کارآفرینی و مشاوره‌های اجتماعی، ابزارهایی هستند که به این زنان کمک می‌کند تا با حفظ کرامت انسانی، استقلال اقتصادی و اجتماعی خود را به دست آورند.

و نهایتاً سالمندان و اقتصاد نقره‌ای! سالمندان، سرمایه‌های نقره‌ای هستند. مفهوم اقتصاد نقره‌ای بر استفاده از تجربه، مهارت و توان مصرفی سالمندان در چرخه اقتصادی، با کم‌ترین هزینه و بهره‌وری مطلوب تأکید دارد؛ به‌گونه‌ای که حضور آنان در بازار کار، آموزش، کار داوطلبانه و فعالیت‌های اجتماعی، علاوه بر رفاه فردی، بهره‌وری و پویایی اقتصادی کشور را نیز افزایش دهد. بی‌تردید، توانمندسازی مسیر آسانی نیست. محدودیت منابع مالی، کمبود آموزش‌های تخصصی، ضعف داده‌های جامع ملی و موانع فرهنگی از چالش‌های جدی این مسیر هستند. بااین‌حال، سازمان بهزیستی با استفاده از مدل‌هایی نظیر توانبخشی مبتنی بر جامعه (CBR) و همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد و بخش خصوصی، در حال بازتعریف نقش خود از «حامی منفعل» به «محرك توسعه اجتماعی» است. توانمندسازی مأموریتی همگانی است. رسانه‌ها، دانشگاه‌ها، بخش خصوصی و جامعه مدنی، در بازتاب موفقیت‌ها، تقویت انگیزه‌ها و تغییر نگرش عمومی نقشی اساسی دارند. همان‌گونه که امام علی(ع) درباره عدالت می‌فرماید: عدل آن است که هر چیز در جای خودش قرار گیرد. چرخش سیاست سازمان بهزیستی از اعانه‌محوری به توانمندسازی، یکی از هوشمندانه‌ترین و انسانی‌ترین تحولات اجتماعی است. این رویکرد نه‌تنها موجب کاهش فقر و آسیب‌های اجتماعی می‌شود، بلکه مشارکت فعال اقشار مختلف در توسعه کشور را تضمین می‌کند. جامعه‌ای که در آن، هر فرد بتواند فرصت رشد، آموزش و مشارکت داشته باشد، جامعه‌ای است پایدارتر، برابرتر و انسانی‌تر.

✦ **مشاور رئیس سازمان بهزیستی کشور**
در امور فرابخشی و ارتباطات و راهبر روابط عمومی
و امور بین‌الملل

در چالش‌گزینش «مرگ یا زندگی»، یک ستاره دیگر ماندن و شب به صبح رساندن را انتخاب نکرد! خانواده‌ای را در یاسی عمیق فرو برد.

راستی چرا؟

راستی چرا چنین زخمی عمیق بر تن نزدیکان و دوستدارانشان می‌نشانند؟ چه حق دارند؟ و آیا به عمق این درد و آتشی که به جان نزدیک‌ترین عزیزانشان می‌ریزد و نابودشان می‌کند واقفانند؟

راست است اکثر مردم همواره و در همه شرایط با همه مشکلات زندگی را برمی‌گزینند اما بسیاری دیگر هم، تحت شرایطی این کار را نمی‌کنند. دلایل و آن شرایط بسیاریند. این پدیده‌ای چند عاملی است که به‌ویژه در مورد پزشکان ایرانی به هیچ روی نمی‌توان آن را به یک یا دو عامل تقلیل داد.

• دوران دستیاری به عنوان بخشی از مهم‌ترین دوران خدمات پزشکان جوان هنوز یک دوره کاری محسوب نمی‌شود. نوعی طرز تلقی وجود دارد که پزشکان را در این دوره دانشجو می‌نامد و در عین حال بیشترین بهره کاری را از ایشان می‌برد.

• نبود قوانین استخدامی در دوران دستیاری و عدم پرداخت حقوق برای هر ساعت اضافه‌کاری، کار را با به سمت قوانینی با مفاهیم اطاعت و تمکین شبیه محیط‌های نظامی می‌کند. کاری که برای آن دستمزد یا اضافه حقوق پرداخت نمی‌شود را باید بر دوش دیگری انداخت؛ آن که به‌جای همکار، زیردست محسوب می‌شود. • تعهدات سنگین که هدفشان ماندگاری پزشکان بوده اما منجر

«کانون وکلای عدلیه که چندی قبل تشکیل یافته بود و اینک رسماً افتتاح می‌شود، منظور اصلی از تأسیس آن تربیت وکیل خوب است. جای تردید نیست که جریان محاکمات تنها نباید از روی دوسیه [پرونده] باشد و قاضی تنها روی دوسیه حکم نمی‌دهد، بلکه عامل مؤثری در این مورد وجود دارد که آن موضوع وکلای مدافع است که نباید بگذاردن قاضی در محاکمات و قضایات خود از قانون منحرف شود. این است که در تمام دنیا مطمئناً کسانی که در کارهای قضائی وارد هستند می‌دانند که بدون اینکه وکیل خوب تهیه شود، تهیه عدلیه خوب محال است...؛ این جملات بخشی از سخنرانی علی‌اکبرخان داور، وزیر عدلیه در روز سه‌شنبه ۲۰ آبان ۱۳۰۹ است که هنگام تأسیس کانون وکلای دادگستری ایراد شد. داور هم‌زمان که وزیر عدلیه بود، ریاست کانون وکلا را نیز بر عهده گرفت. در این مرحله، کانون وکلا اداره زیرمجموعه دادگستری بود تا اینکه در دوران نخست‌وزیری محمد مصدق، با تصویب «لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری»، در هفتم اسفند ۱۳۳۱ به شکل نهاد حرفه‌ای مستقلی درآمد.

از زمان تأسیس کانون وکلای دادگستری در ۲۰ آبان ۱۳۰۹ تا به امروز، ۹۵ سال می‌گذرد. از این مدت ۲۲ سال نهاد حرفه‌ای وکالت زیرمجموعه تشکیلات وزارت دادگستری و بقیه مدت را که ۷۳ باشد، مستقل بوده است. همان‌گونه استقلال کانون وکلا از طریق قانون‌گذاری رخ داده، بیشتر اقدامات محدودکننده نیز از راه تصویب قانون یا آیین‌نامه روی داده است. در چند دهه گذشته، با شیب ملایمی، عمده دستاوردهای کانون وکلای دادگستری با قانون‌گذاری در مجلس یا تصویب آیین‌نامه محدود شده یا از بین رفته است. وضعیتی که اکنون به جای مانده، کم‌کم نزدیک به موقعیتی است که در سال ۱۳۰۹ و در زمان شکل‌گیری وجود داشت. نکته‌ناماند در سال ۱۳۷۹ با تأسیس مرکز مشاوران قوه قضائیه، نهادی موازی نیز تشکیل شد که به گفته یک مقام عالی‌رتبه قضائی در زمان تأسیس مرکز مشاوران، دلیل تأسیس، عدم امکان تزریق نیروی ارزشی به کانون وکلا بود؛ در ادامه در چهار پرده تحولات مهم کانون وکلا با تمرکز

بابک زمانی

نورولوزیست

به بیزاری و فرار می‌شوند نیز عامل مهمی است. آیا کسی که همواره بالاترین نمرات را داشته و مایه افتخار همه بوده، حالا باید مثل درزها به دنبال ضامن بگردد که درس بخواند؟ فهم و شعور کجا فرار کرده؟

همه اینها درست اما به‌ویژه با این مورد آخر!

عوامل فوق احتمالاً تأثیر کمتری داشتند اگر یک نکته را بخواهیم برجسته‌تر کنیم، باید از پدیده‌ای نام ببریم که می‌توان آن را «مرگ قطعی امید» خواند.

فاصله روزافزون و نجومی بین واقعیت موجود و ایدئال‌هایی که در ذهن می‌آیند، امید دستیابی به آن ایدئال‌ها را هرچه کمتر و کمتر کرده و امید را می‌میرانند. پس تنها موضوع، پسررفت واقعیت موجود نیست، پیشرفت هرچه فراتر ایدئال‌ها هم هست.

پزشکان جوانی که کار دستیاری را برمی‌گزینند، به‌عنوان دانش‌بنیان‌ترین مردم بیش از هر چیز دیگر (حتی اگر خود چنین خودآگاهی‌ای را نداشته باشند) شیفته توانایی‌ها و نوع نگرش

حقوق‌خوانی

روزگار سپری‌شده کانون وکلای دادگستری

ابراهیم یوبی

وکیل دادگستری

بر کانون وکلای دادگستری مرکز را مرور می‌کنیم.

نخست، تعطیلی هیئت‌مدیره منتخب و نصب سرپرست؛ با تصویب «لایحه قانونی راجع به تصفیه و پاک‌سازی در کانون وکلای دادگستری» به تاریخ ۲۰ خرداد ۱۳۵۹ در شورای انقلاب، برگزاری انتخابات هیئت‌مدیره متوقف شد، تعدادی از اعضای هیئت و کارمندان کانون بازداشت شدند، پروانه بیش از ۵۰ وکیل دادگستری ابطال و حساب بانکی کانون وکلا توقیف شد. از این تاریخ به بعد، اداره امور کانون وکلا توسط سرپرستی منصوب دستگاه قضائی انجام گرفت. در ادامه «قانون نحوه اصلاح کانون‌های وکلای دادگستری جمهوری اسلامی ایران» در مهر ۱۳۷۰ به تصویب رسید تا هیئتی مرکب از وکلا و قضات، دست به اصلاح کانون وکلا بزنند.

دوم، تصویب قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت؛ شاید بتوان موضوع استقلال کانون وکلا را به پیش و پس از این قانون تقسیم کرد. این قانون در ۱۷ فروردین ۱۳۷۶ به تصویب رسید و دادگاه عالی انتظامی قضات که همان‌گونه که از نام آن برمی‌آید وظیفه نظارت بر امور قضات را عهده‌دار است، به‌عنوان مرجعی برای رد یا تأیید صلاحیت داوطلبان عضویت در انتخابات هیئت‌مدیره کانون وکلا قرار داد. بعد از این، نامزدهای انتخابات در عمل مورد گزینش اولیه در دستگاه قضائی قرار گرفتند.

سوم، تدارک آیین‌نامه‌ای جدید برای کانون وکلا؛ با اینکه ماده ۲۲ لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری، مرجع پیشنهاد برای آیین‌نامه

دو یوزپلنگ

سعید محمودی، مدیرکل حفاظت محیط زست خراسان رضوی خبر داد: «برای سومین بار در سال جاری حضور یوزپلنگ آسیایی در این استان به ثبت رسید و دو قلاذه از این گونه ارزشمند در محدوده شهرستان جوین برای نخستین بار تصویربرداری شدند. در همین راستا کارشناسان اداره کل حفاظت محیط زیست خراسان رضوی به منظور بررسی و صحت سنجی موضوع، به محل اعزام و پس از انجام بررسی‌های میدانی، از نمایه‌ای به جامانده از این گونه شامل ردپا و سرگین آن تصویربرداری کردند». چندی پیش نیز پنج قلاذه یوزپلنگ آسیایی در شهرستان جاجرم خراسان شمالی مشاهده و به‌صورت تصویری ثبت شد.

طنزخوانی

گفت‌وگوی پریشانی

آبدین سیارسریع

- میگم دیابت چقدر زیاد شده.
+ سایت شرط‌بندیه؟
- نه، به غدد مربوطه. قند، شوگر.
+ همه اینا ریشه در اقتصاد داره.
- اقتصاد شما هم خرابه؟
+ شما مگه هنوز اقتصاد دارین؟
- نمی‌دونم، برم ببینم همسایه‌ها هم دارن یا فقط ما قطع شده.
+ چی شد؟ دیدی؟
- دارم می‌بینم، جی‌دی‌پی‌شون که خوبه.

+ ضرب جینی شونم ببین.
- اونم بد نیست.
+ ای‌دی‌اچ‌دی در چه وضعیه؟
- اون که اصلاً کلافه‌ام کرده، تمرکز ندارم.

+ همه‌اشا تقصیر اینستاگرامه.
- بله، اینستاگرام ما را بلعیده آقا.
+ چاره‌ای هم نیست.
- گفتم آنلاین‌شاپ زده بودیم؟
+ چی می‌فروختین؟
- شرفمون رو.
+ الان بازار شرف چه جور یاست؟
- خرابه آقا، دست زیاد شده، هرجی شرف داشتیم تو انبار موند رو دستمون.
+ قدرت خرید مردم کم شده.
- بله، هرکی داشته از قدیم داشته.
+ در کل قدیم بهتر بود.
- این هم تصور شماست.
+ اون هم تصور شماست.
- تصور شما هم محترمه.
+ ای آقا... تصور ما اگه محترم بود که وضعوم این نبود.
- خیلی وقته تصور می‌کنید؟
+ تقریباً کل زندگی.
- توش پول هم هست؟
- تصورده دیگه، همه‌چی می‌تونه باشه.
- می‌شه تصور کنید ما در خاورمیانه زندگی نمی‌کنیم؟
- بله اما براتون هزینه داره.
- تصور نمی‌کردم تصور هزینه داشته باشه.

+ هر وقت به شما گفتند چیزی هزینه نداره، فرار کنید.
- حرف‌های راست‌گرایانه می‌زنید.
+ سیاست‌نکن آقا، بزن وسط.
- همین‌جا پیاده می‌شید؟
+ چقدر زود رسیدیم.

- این هم آفات دنیای مدرن است.
قدیم این‌قدر زود نمی‌رسیدیم.
+ پس بگذارید تصور کنم، چقدر قدیم مطلوبتان است؟
- نمی‌دونم، همیشه یک قدیمی قدیمی‌تر از قدیم هست.
+ مشکل همینه.
- دقیقاً.

خبرخوانی

پیش‌کسوتان فراموش نشوند

در چند روز گذشته چند نفر از اهالی سینما و تئاتر در سکوت خوری درگذشته‌اند. یکی از این هنرمندان «محمدعلی دشتی» بود. او روز ۱۷ آبان از دنیا رفت و در بهشت زهرا به خاک سپرده شد، او در طول سال‌های کاری خود در سریال‌هایی همچون «یوسف پیامبر(ع)»، «خوش‌نشین»، «فاکتور هشت»، «پایتخت»، «راهیم نکر» و فیلم‌های «شاعر زباله‌ها»، «آزادی مشروط»، «به‌وقت خماری»، «دل‌داده»، «اسب سفید پادشاه» و «آتش پنهان» بازی کرد. شاید خانه سینما و خانه پیش‌کسوتان هنر از نهادهای صنفی باشند که بتوانند در یاری و همراهی هنرمندان از منظر صنفی تلاش کنند. در این میان نیازمند حمایت بیشتر دولت نیز هستند، اینکه بازیگران پیش‌کسوت مورد توجه قرار بگیرند و حتی با بالا رفتن سن و کنار گذاشته‌شدن از کار، دچار مشکلات روحی و جسمی نشوند. درواقع تدابیری اندیشیده شود که هنرمندان و البته بدلکاران بتوانند مورد حمایت قرار گیرند و طبق اساسنامه انجمن بازیگران فقط کسانی که در تعداد مشخصی فیلم نقش اول یا مکمل داشته باشند، می‌توانند عضو شوند و بازیگران نقش‌های فرعی در انجمن مشابه عضو هستند. به نظر می‌رسد باید شرایطی اندیشیده شود که بازیگران غیرمشهور بتوانند با وقتی امکان و توانایی دارند کار کنند و به‌راحتی کنار گذاشته نشوند. این حذف‌شدن خیلی از آنها را دچار سرخوردگی و کم‌کاری و عدم امنیت شغلی در اواخر عمر خواهد کرد.

۹ دقیقه

در سال ۱۴۰۳ حدود ۵۸ هزار و ۹۷۵ مورد مرگ در کشور منتسب به مواجهه با ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون بوده که معادل ۱۶۱ مرگ در روز و حدود ۷ مرگ در هر ساعت است و یعنی هر ۹ دقیقه یک نفر، مجید قهرودی، دیروز عکسی را از تهران زیر ابری از دود منتشر کرد. در این عکس، برج میلاد، مرتفع‌ترین بنای تهران در میان دود دیده می‌شود. این تصویر در حالی منتشر شد که به گفته معاون بهداشت وزارت بهداشت: «صددرصد جمعیت شهری کشور در معرض غلظتی بالاتر از حدود رهنمود سازمان جهانی بهداشت قرار دارند. بیشترین غلظت‌ها در شهرهای رامهرمز (۵۴)، بهبهان (۵۲)، هندیجان (۵۲)، اهواز-حفرای (۴۷)، ثبت شده است.»